

amics de la sardana de l'agrupació excursionista talaia

VILANOVA I LA GELTRU - JUNY DE 1971

Missatge al Món Sardanista

**Llegit el diumenge, día 18 d'abril de 1971,
a la vila de la comarca de la Selva,
Lloret de Mar
XII Ciutat Pubilla de la Sardana**

El sardanisme ha d'ésser i és escola de ciutadania, perquè les virtuts de la sardana són essencialment les mateixes de l'home socialment considerat.

L'admissió a la rotllana de tota classe de persones ,sense discriminació de cap mena ,expressa correctament la inclinació al diàleg, a aquell parlem-ne tan nostre, a una germanor.

La llibertat d'entrar i sortir de la rotllana a voluntat pròpia, no té més limitació que el dret de cada parella que la integra a restar unida. Llibertat absoluta no depassant el punt d'interferir la llibertat d'altri.

La subjecció voluntària a uns moviments i uns passos en començar i en acabar la dansa, és l'expressió d'una disciplina i fruit de l'acceptació d'unes regles que el mateix poble ha perfilat.

La severitat del gest, no gens renyit amb l'alegria que produeix una sana diversió, és la mostra d'un sentit de ponderació i signe del nostre seny tradicional.

Germanor, llibertat, disciplina i seny, heus ací les quatre virtuts que tot bon sardanista posseeix i l'han de preparar per ésser, a l'avenir, un bon ciutadà.

LLUIS MORENO I PALLI

III APLEC DE CORALS DEL PENEDES

El diumenge 16 de maig, a la tarda, el ja gairebé difunt Teatre Apollo presència la vitalitat actual d'una part de les Agrupacions Corals penedesenques. Gent —i el que és més important gent jove— de l'Almúnia, de l'Arbós, d'el Vendrell, de Llorenç, de Calafell, de la Bisbal, de Vilafranca i de la nostra Vilanova, ens digueren, amb llurs cants, l'amor fet caliu pastós, que sentien envers el progrés i la promoció dels homes i dones ben concrets de la nostra comarca.

Es dogma de fe social que l'home, per entrar a l'entranya de la seva màxima propietat humana, que és precisament «ésser home», ha de començar per iniciar-se pels camins de la sensibilització que el menin a la descoberta i a la intimitat de tot allò que el converteixi en home i en poble. El cant és un dels mitjans més forts, per més íntims. El cant, quan és exercit en funció d'humanitat personal i col·lectiva, ha de conduir forçosament a una obertura, a un lliurament. Si alguna vegada, el fruit es resseca o no dona la ufana que seria previsible, no serà mancament del cant sinó que el terreny no era ben llaurat, ni adobat. Heus ací la gran responsabilitat dels capdavaners de les agrupacions de cantaires. Aquest terreny apte no és altre que la senzillesa, la germanor entre els cantaires i la fidelitat a Catalunya. Estem convençuts que tot això ja s'està donant en el cas penedesenc.

Una felicitació ben coral a tots els cantaires i al jovent vilanoví que féu possible entre nosaltres d'una mostra d'allò que és inici de personalitat i de ciutadania. I que d'ací rafi, per molts d'ells, en avant —car del contrari en vindria l'eixorquia— una actuació molt densa, comunitària, filla de l'amor que porta el cant.

CONTRASTOS

Catalanitat

El professor i historiador Jaume Vicenç i Vives, malaguanyadament perdut fa 10 anys, quan tant hom podia esperar d'ell, estava visitant un edifici històric, record i testimoniatge del segle XV: llibres, pedres, tombes, etc. L'historiador mostrà a l'acompanyant la seva satisfacció davant el fet que llibres i inscripcions fossin escrits en la nostra llengua.

Una dona, responsable de les claus de la casa, que seguia la conversa, un xic apartada, intervingué:

— Aquella gent eren molt catalanistes...

Vicenç i Vives, però, tombant-se, replicà:

— No, senyora; eren, simplement, catalans.

* * *

Tenir o no tenir consciència

Ara, fa poques setmanes, a una passa del segle XXI, la cosa no es presenta pas totalment com en el cas anterior.

Hem caçat al vol el següent petit diàleg:

Una jove senyora entra a una impremta i demana que li facin unes targetes de visita.

El dependent, després que tots els detalls han estat concretats, li diu, no com a pregunta, sinó donant-ho ja per fet:

— Les farem en català, eh!

La senyora, que no s'havia plantejat aquest problema, perquè per a ella no existia, després d'un petit interval, respongué:

— Ah...! No hi havia pensat!... No cal...!

VILANOVA I LA GELTRU: EL NOM QUE ENS PERTOCA

A primers del mes passat fou lliurada al Sr. Batlle de la ciutat una carta, firmada pels Presidents de les Entitats locals, adherint-se a la sollicitud que fou efectuada setmanes enrera per l'Ajuntament que ell presideix a les autoritats competents en demanda de donar legalitat oficial al nom genuí de la nostra ciutat.

Les Entitats que presentaren la carta foren: Agrupació Excursionista Talaia, Amics de la Sardana, Foment Vilanoví, Unió Vilanovesa, Pòsit de Pescadors, Agrupament Escolta Enric. C. Ricart, Penya Barcelonista, Club Billar, Cooperativa de consum, Centre d'Acció Catòlica Obrera, Club Vèrtice, Setmanari local, Cercle Artístic, Penya Filatèlica.

Es amb satisfacció que consignem el gest de l'Ajuntament i del Sr. Batlle, tot desitjant que l'Organisme que ho ha de decidir sigui conseqüent i atengui una petició que està més que suficientment justificada. L'enhorabona a les Entitats locals que han demostrat d'ésser en el lloc que els corresponia.

VISIO DE FUTUR

La fita del sardanisme actiu ha d'ésser la perfecció de les nostres estructures, tractant d'ajustar-les a l'evolució natural dels costums, i no pas deixant arraonada la sardana com a raquític esplai de diumenge. Hem de portar la sardana on calgui, donant-li tota la categoria de símbol que té. Les noves promocions sardanistes han d'ésser gent amb cons-

ciència de servei a Catalunya. Elles no poden tancar-se a cap mena d'iniciativa plausible i molt menys deixar de fomentar-les.

Quan més puixant sigui la nostra embranzida, més estarem en condició de despertar consciències endormiscades. Aprofitem, doncs, tota la força potencial que ens donen les mans quan s'enllacen les unes amb les altres. És la nostra glòria. Però també tota la nostra acusació.

COMPOSITORS ACTUALS

TOMAS GIL I MEMBRADO

Va néixer a Horta de Sant Joan (Tarragona) el 20 d'abril de 1915. S'inicià en la música al seu poble natal i després a Barcelona. Estudià amb els mestres Zaragossa i Tomàs. És autor d'unes 50 sardanes i de 20 glosses de cançons populars catalanes, dotze d'elles gravades en disc. Ha escrit la suite simfònica per a dues cobles «L'estudiant de Vic» i, finalment, a títol experimental, la «Toccata i Fuga n.º 1» per a cobla amb addició d'alguns instruments. Ha obtingut premis amb les sardanes «Hospitalenca» (1966), «Girona a Josep Coll» (1967), «Figueres 1267» (1967), «Roc de Quer» i «Coll de Jou» (1967), «La Verge del Tura» (1968) i «Tarragonina» (1970). Enguany ha obtingut un premi i un accèssit en el concurs de Lloret.

AUDICIO DEL MES DE JUNY

Tindrà lloc el dissabte dia 19, a les 10 de la nit, a la Plaça de l'Ajuntament, a càrrec de la Cobla SITGETANA.

President: Manuel Prats

Secretari: Joan Ferrer

BYRME

Aigua, 4 - Tel. 893 00 11

**Bobinatje i reparació
de motors elèctrics**

Reparacions d'aparells electrodomèstics amb recanvis
d'origen de les més conegudes marques

BERRENS - TAURUS - MOULINEX - TURMIX - DESIREE
JATA - SOLAC, S y P, etc.

Servei oficial de

BRAUN - TORNADO - HISPANO SUIZA

MIRIM

Articles de pell i skay
Bosses - Cinturons
Carteres - Bitlleters
Maletes - Estoigs
Guants - Moneders
Articles de regal

Gral. Mola, 11

Art. Regals
Porcellana
Ceràmica

**Especialitat en
llistes de nocs**

Rambla Caudillo, 37 bis
Tel. 893 07 76